

TYTUSA

1

2

3

ROZDZIAŁ 1

Paweł, sługa Boży i Apostoł Jezusa Chrystusa według wiary wybranych Bożych i znajomości prawdy, która jest według pobożności,

² Ku nadziei żywota wiecznego, który obiecał przed czasy wiekuistemi ten, który nie kłamie, Bóg, a objawił czasów swoich,

³ To słowo swoje przez kazanie, które mi jest zwierzone według rozrządzenia zbawiciela naszego Boga:

⁴ Tytusowi, własnemu synowi według wspólnej wiary, łaska, miłosierdzie i pokój niech będzie od Boga Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa, zbawiciela naszego.

⁵ Dlatego cię zostawił w Krecie, abyś to, co tam jeszcze zostaje, w rząd dobry wprowadził i postanowił po miastach starszych, jakom ci ja był rozkazał;

⁶ Jeżeli kto jest bez nagany, mąż jednej żony, dzieci wierne mający, które by nie mogły być obwinione w zbytku, albo niepoddane rządowi.

⁷ Albowiem biskup ma być bez nagany, jako szafarz Boży, nie sam sobie się podobający, nie gniewliwy, nie pijanica wina, nie bitny, nie szukający zysku sprośnego;

⁸ Ale gościnnie, dobre miłujący, roztropny, sprawiedliwy, świętobliwy, powściągliwy,

⁹ Trzymający się onej wiernej mowy, która jest według nauki, iżby też mógł napominać nauką zdrową i tych, którzy się sprzeciwiają, przekonywać;

¹⁰ Albowiem jest wiele rządowi niepoddanych, próżnomównych i zwodzicieli myśli, a najwięcej tych, którzy są z obrzezki,

¹¹ Którym trzeba usta zatkać; którzy całe domy podwracają, ucząc rzeczy niesłusznych dla zysku sprośnego.

¹² Powiedział niektóry z nich własny ich prorok: Kreteńscy zawsze są kłamcami, złemi bestyjami, brzuchami leniwymi.

¹³ To świadectwo jest prawdziwe; dla której przyczyny ostro ich karz, aby zdrowi byli w wierze.

¹⁴ Nie pilnując żydowskich baśni i przykazań ludzi tych, którzy się odwracają od prawdy.

¹⁵ Wszystko czyste czystym, lecz pokalanym i niewiernym nie masz nic czystego, ale pokalany jest i umysł, i sumienie ich.

¹⁶ Udawają, że Boga znają; ale uczynkami swymi tego się zapierają, będąc obrzydłymi i nieposłusznymi, a do wszelkiego dobrego uczynku niesposobnymi.

ROZDZIAŁ 2

A ty mów co należy na zdrową naukę.

² Starcy, aby byli trzeźwi, poważni, roztropni, zdrowi w wierze, w miłości, w cierpliwości.

³ Także i stare niewiasty niech chodzą w ubiorze przystojnym, jako przystoi świętym; niech nie będą potwarliwe, nie kochające się w wielu wina, pocziwych rzeczy nauczające;

⁴ Aby młodych pań rozumu uczyły, jakoby mężów swoich i dziatki miłować miały,

⁵ A były roztropne, czyste, domu pilne, dobrotliwe, mężom swym poddane, aby słowo Boże nie było bluźnione.

⁶ Młodzieńców także napominaj, aby byli trzeźwi;

⁷ We wszystkim samego siebie wystawiając za wzór dobrych uczynków, mając w nauce całość, powagę,

⁸ Słowo zdrowe, nienaganione, aby ten, kto by się sprzeciwił, zawstydzić się musiał, nie mając nic, co by o was miał złego mówić.

⁹ Sług nauczaj, aby byli poddani panom swoim, we wszystkim się im podobając, nie odmawiając,

¹⁰ W niczem nie oszukując, ale we wszystkim wierność uprzejmą pokazując, aby naukę zbawiciela naszego, Boga, we wszystkim zdobyli.

¹¹ Albowiem okazała się łaska Boża, zbawienna wszystkim ludziom,

¹² Ćwicząca nas, abyśmy odrzekłszy się niepobożności i świeckich pożądliwości, trzeźwie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie,

¹³ Oczekując onej błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa;

¹⁴ Który dał samego siebie za nas, aby nas wykupił od wszelkiej nieprawości i oczyścił sobie samemu lud własny, gorliwie naśladowający dobrych uczynków.

¹⁵ To mów i napominaj, i strofuj ze wszelką powagą; żaden tobą niechaj nie gardzi.

ROZDZIAŁ 3

Napominaj ich, aby zwierzchnościom i przełożenstwom poddanymi i posłusznymi byli, i aby do każdego dobrego uczynku gotowymi byli;

² Nikogo nie lżyli, byli niezawadliwymi, ale ukladnymi, okazując wszelką skromność przeciwko wszystkim ludziom.

³ Albowiem i myśmy byli niekiedy głupimi, upornymi, błędzącymi, służąc pożądliwościom i rozkoszom rozmaitym, w złości i w zazdrości mieszkając, przemierzłymi, jedni drugich nienawidzącymi,

⁴ Ale gdy się okazała dobrotliwość i miłość ku ludziom zbawiciela naszego, Boga,

⁵ Nie z uczynków sprawiedliwości, które byśmy my czynili, ale podług miłosierdzia swego zbawił nas przez omycie odrodzenia i odnowienia Ducha Świętego,

⁶ Którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, zbawiciela naszego,

⁷ Abyśmy usprawiedliwieni będąc łaską jego, stali się dziedzicami według nadziei żywota wiecznego.

⁸ Wiernać to mowa; a chcę, abyś ty to twierdził, aby się starali, jakoby w dobrych uczynkach przodkowali, którzy uwierzyli Bogu.

⁹ A te rzeczy są dobre i ludziom pożyteczne; a głupich gadek i wyliczania rodzajów, i sporów, i swarów zakonnych pohamuj; albowiem są niepożyteczne i próżne.

- ¹⁰ Człowieka heretyka po pierwszym i wtórem napominaniu strzeż się,
- ¹¹ Wiedząc, iż takowy jest wywrócony i grzeszy, będąc sam własnym sądem swoim osądzony.
- ¹² Gdy poślę do ciebie Artemana albo Tychyka, staraj się, abyś do mnie przyszedł do Nikopolim; bom tam postanowił zimować.
- ¹³ Zenasa nauczonego w zakonie i Apollona pilnie odprowadź, aby im na niczem nie schodziło.
- ¹⁴ A niech się uczą i nasi w dobrych uczynkach przodkować, gdzie tego potrzeba, żeby nie byli nieużytecznymi.
- ¹⁵ Pozdrawiają cię, którzy są ze mną wszyscy. Pozdrów tych, którzy nas miłują w wierze. Łaska Boża niech będzie ze wszystkimi wami. Amen.

For other languages please go to **www.wordproject.org**